

1860 straffes for Løsgængereri og Betleri, og endvidere saadanne Trængende, som efter Bestemmelserne i § 42 ikkendes Straf af Hensættelse i Lvangsarbejds-hus, samt endelig de Personer, som ifølge § 10 skulle affone Underholdningsbidrag.

§ 34.

Nye Forsørgelses- og Arbejdsanstalter maa ikke tages i Brug, førend de ere godkendte som svarende til deres Bestemmelse, for Landkommunernes Vedkommende af Aantsraadet, for Bykommunernes Vedkommende af Indenrigsministeren.

Fattigbestyrelserne ere underkastede Tilsyn henholdsvis af Aantsraad og Indenrigsminister med Hensyn til Anstaltens Benyttelse, Arbejdsregulativerne, Forplejningen o. s. v. saavel som i det Hele med Maaden, hvorpaa de Fattiges Forsørgelse sker. Tilsynet kan for Landkommunernes Vedkommende udøves af Tilsynsmænd, der udnevnes af Aantsraadet og Lønnes af Aantsreparationsskatsfonden.

§ 35.

Justitsministeren afgjør, om en Anstalt kan benyttes som Lvangsarbejds-hus.

Med Hensyn til Godkendelse af Planer og Regulativer for Lvangsarbejdsanstalter forholtes efter de nugældende Regler.

For de Jurisdiktioners Vedkommende, som ikke selv have eller ere lodtagne i en Lvangsarbejdsanstalt, bestemmer Justitsministeren, i hvilken anden Lvangsarbejdsanstalt de Personer skulle hensesættes, der i Jurisdiktionen dømmes for Løsgængereri eller Betleri eller efter § 42 straffes med Lvangsarbejde eller efter § 10 skulle affone Underholdningsbidrag. Udgifterne ved Lvangsarbejdsstraffens Fuldbjyrdelse udredes som Delinkventomkostninger, undtagen naar Straffen er paalagt i Genhøls til § 42, i hvilket Tilfælde Udgifterne bæres af vedkommende Kommune.

Til Kapitel IV.

Til § 36.

35) I 1ste Stykke: I Stedet for „Sige som imidlertid — saaledes“ sættes „dog.“

36) I 2det Stykke foran „forinden“ indsættes „som før.“

Til § 37.

37) Som sidste Punktum i Paragrafen sættes: „Have flere Kommuner Krav paa Vedkommende for ydet Hjælp, gaar det yngre af disse forud for de ældre.“

Til § 38.

38) I Stedet for „Fattigvæsenet er beret-

ligt“ sættes: „For Fremtiden bortfalder Fattigvæsenets Ret“.

39) I Stedet for 2det Punktum sættes: „Sigeledes bortfalder den Fattigvæsenet efter den hidtil gjældende Lovgivning tilkommende Ret med Hensyn til Arv, som maatte tilfalde deslige Personer, efterat de ere indlagte i Hospitalet.“

40) Andet Stykke udgaa.

Til § 41.

41) I Stedet for „dog . . . undtagen“ sættes: „dog Understøttelser af den i § 26 omhandlede Art undtagne.“

42) Til Slutningen tilføjes: „og kan af dette fordres umyndiggjort og sat under Fattigbestyrelsens Bærgemaal“.

43) Som andet Stykke tilføjes:

„Den Trængende, som anbringes i en Forsørgelses- eller Arbejdsanstalt, er forpligtet til at udføre ethvert til hans Gøner og Kræfter svarende Arbejde, som paalægges af Anstaltens Bestyrelse, uden Vederlag, dog at han ikke kan udleies til Arbejde for Private mod sin Villie.“

Til § 42.

44) Til første Stykke:

I 9de Linie: I Stedet for „hvorhos“ sættes: „ligesom“

45) I 11te Linie: Ordene „eller fratage — Bespisning“ udgaa.

46) I 15de Linie: Ordene: „eller, hvor saadanne ikke findes, i Fængsel“ udgaa.

47) I næstsidste og sidste Linie: I Stedet for „hensætte den Paagjældende i Cacht“ sættes: „indsætte den Paagjældende“.

Til § 43.

48) I første Stykke: I Stedet for „de sidste 5 Aar . . . Alderen“ sættes: „det sidste Aar“.

49) I andet Stykke: „udlændisk“ ombyttes med „udenlandsk“ i Stedet for „naar saadant Bevis — Egtteskab“ sættes „bør saadant Bevis ikke fordres, naar i de Paagjældendes Hjemland danske Underaatter vilde kunne indgaa Egtteskab, uden at tilveiebringe det.“

50) 3rede Stykke affattes saaledes:

„Udviser en geistlig eller verbåligh Embedsmand Forsømmelse eller Skjodesløshed med Hensyn til Sagtagelse af foranstøtte Regler, anses han med Bøder af indtil 200 Rd.“

Til Kapitel V.

Til § 44.

51) I andet Stykke indsættes efter „Understøttelse“: „, som er Gjenstand for Refusjon“.